

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. V. Iudas agnoscit sua scelera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Act. 28.

20.

Orat.

Man.

Ps. 118. 1.

Eccl. 28.

23.

Jud. 16.

12.

Rom. 8.

21.

Ps. II. 16.

corona. Paulus vinctus ob longâ catenâ, prodibat in retertissimum Judæorum Concilium, ut ostenderet catenam corporis non obesse libertati animi; unde hisce coram illis gloriabatur verbis; *Propter spem israel catenâ hac circumdatus sum, Christi leges tibi sunt funes, consilia catena. Non te pudeat his vinciri. Dic liberè; propter spem videndi Dei, propter amorem mei dilecti, Christi Jesu, catena hac circumdatus sum. Ego vinctus Christi Jesu. Sed heu! ego vinctus mundi, vinctus carnis, vinctus diaboli, coram te Jesu pro me vincto, listo & cogor dicere, quod in carcere vinctus Manasses: incurvatus sum multo vinculo ferreo, ut non possim attollere caput meum, & non est respiratio mihi. Funes peccatorum circumplexi sunt me, & ecce trahor sic per plateas Babylonicas, ligatis manibus, ac pedibus, projiciendus in tenebras exteriores. Sed tu ô Libertas mea pro me captiva, dum vinctus traheris per plateas Jerusalem, tolle hoc jugum, sub quo cervicem incurvavi. Jugum enim illius jugum ferreum est. Tu, cujus virtute Samson ita rupit vincula quasi telarum, solve vincula colli mei, quia ecce plus quam Samson Tu: ut sic liberatus à servitute corruptionis, in libertatem gloria filiorum Dei, solutis vinculis corporis, aliquando cum Propheta canam: Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis.*

§. V.

Judas agnoscit, & cognoscit sua scelera.

Propositurus hodie spectaculum mundo, Angelis, hominibus, dæmonibus admirandum, quo uno stupet, & percellitur omnis spiritus celestium, terrestrium, & infernorum; Judæ, inquam, miserandum interitum; appositè hic prius exclam-

exclamem, quin instar vocalissimi præconis clangenti & latè resonanti tubâ, omnes ad hoc spectaculum invitem, Davidis verbis: *Venite & videte*

Pf. 65. 4.

opera Dei: terribilis in consilijs super filios hominum.

Terribilis fuit Christus super duos filios hominum in suis consilijs, super Petrum, & Judam: terribilis fuit ejus erga Petrum negantem Misericordia, terribilis erga Judam desperantem Justitia. Nuper alteram hanc hodie exponemus. Sic de Juda D. Matthæus: *Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, pœnitentiâ ductus, retulit*

Matt. 27.

30. argenteos.

3.

Quanta est emphasis, quanta vis, quantum pondus in illa vocula *Tunc*. *Tunc videns Judas &c.*

Peccata

Quasi dicat: cum peccaret, non videbat, postquam peccavit, cœpit videre. Fuerat Judas fur,

dæmon

trifur, proditor, simoniacus, energumenus; imò,

prius

(ut illum appellabat Christus) diabolus, Clausi

extenu-

adhuc erant oculi, nihil videbat. Fuerat in Ami-

at, po-

cum perfidus, in Magistrum ingratus, in Patrem

stea ex-

impius, in Deum sacrilegus nihil videbat. Dele-

aggerat.

ruerat jam Christum à facie ejus profugus, pa-

ctus fuerat cum Judæis de pretio, 30. argenteis

eum jam vendiderat, adduxerat velut antesigna-

nus armatorum militum globum ad hortum, ut

illum caperet: osculo illum prodiderat, jam illum

tradiderat in manus inimicorum: necdum pa-

tebant scelera, hæc omnia adhuc latebant scele-

ratum: *Quasi in nocte sic palpabat in meridie.* Jam non

Job. 5. 14.

tantum cæcus; sed dux cæcorum. Sed cum Chri-

stum audiret in Concilio & accusatum, & con-

demnatum, tunc expers omnis consilii, judica-

bat de se esse conclamatum: *Tunc videns Judas quod*

damnatus esset, Tunc, cum descendisset ad ultimum

gradum omnis malitiæ, confestim ceciderunt ab ocu-

Act. 9. 18

lis

luc ejus tanquam squama: aperuit ei oculos dæmon, & simul ac semel proposuit ei immanem illum cumulum omnium scelerum, quæ commiserat, & abyssum malorum, in quam descenderat. Tunc verè hyperbolicus Orator singula crimina cœpit atrociter exaggerare, pūgentibus conscientiaē stimulis miserum exagitare, horrificis flagitiorum monstris terrere, spem ei tollere, ad desperationem tandem adigere, in clamando: Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat è terra vindictam in cælo. Vendidisti pretium mundi, quo pretio poteris redimi? Clausa est tibi janua misericordiaē, quæ spes veniaē? Prodidisti perfidè tuum Dominum, quid superest, quam ut fugias ad laqueum? Quo jam fugies, cui nullum superest perfugium? peccasti, & peccasti peccatum grande, nec est qui possit peccata tua dimittere: mitte ergo te deorsum, & morere; quis morte omni acerbior tibi est vita. Hæc dæmon, hæc sæva conscientia, hæc ipse sibi Judas. Nunc ad te, ô peccator! convertatur oratio. Dum mundus tibi blanditur, cum caro lenocinatur, cum dæmon ad peccatum instigat, voluptas invitat; libido provocat, honor titillat, gloria oblectat: nunc, cum ætas floret, favet valetudo, genæ rubent, flavent capilli, micant oculi, ebullit per venas juvenilis sanguis: nunc opposito veluti sipario, & oppanso velo, tegitur peccati fœditas, non apparet ejus enormitas: nihil quod oculos terreat, occurrit: nihil quod aures offendat, percipitur: nihil quod corpori incommodet, proponitur: omnia sunt placida, amœna, jucunda. At verò commisso jam peccato, tunc, velut signo dato, effractis quasi inferorum repagulis, ruunt cum ardentibus facibus tartareæ Furiaē. O quam multa undi-

Consci-
 entiaē
 malæ
 terrores

undique, & quam tristes rerum imagines animo
 occurrunt? quæ spectra per noctem oblata? quæ
 ferales umbræ quales larvæ? qui conscientia clamo-
 mor? qui latratus; enim verò hic vermem assidu-
 um, hic vulturem non fabulosum hic Furias om-
 nes, hic orcum invenies orco pejorem. Gliscit
 intimè, omnesq; penitus animi recessus pervadit
 inquietus horror; pavet ad omnia malè consciunt
 peccatus, contremiscit artubus, exalbescit metu,
 nec sibi, nec Deo, nec ulli cohæret. Agunt trans-
 versum animi pestes omnes. Intestinum bellum,
 pugna horrida cæca tempestas. Nonne si quis hic
 ad sis male tibi conscius, peccati servus, mortis
 æternæ reus. Christi inimicus, metuis, imò præ
 metu contremiscis, dum occurrit posse te, hac
 ipsâ, qua loquor horâ. quid dico, hoc ipso, quo
 vivis momento, hoc ipso, quo consistis loco, ju-
 sto Dei judicio, repenti cadere, mori, interire, &
 ex hoc Templo ad Tartara descendere. Sed ta-
 men quisquis in hoc statu versaris, duo tibi sunt
 cavenda; alterum, ne nimirum de Dei misericor-
 dia præsumas; alterum, ne penitus diffidas. Præ-
 sumpsit Petrus, & cecidit; diffidit Judas, & periit.
 Si arguat conscientia te esse reum mortis, ecce
 hic auctor est vitæ. Clamat auctor vitæ ad reos
 mortis: *Quare moriemini domus Israel? quare morie-*
mini? Ecce hic sudorem meum, ecce lacrymas, ec-
 ce sanguinem tot & tanta præsidia vitæ. *Quare*
moriemini? Ecce jam in Concilio conclamatum
 est contra me: *Reus est mortis*, jam condemnatus ad
 mortem; ecce ascendo Jerosolymam, ut moriar
 pro vobis; ecce columnam, ad quam flagellabor;
 ecce spinas, quæ caput pungent, ecce clavos, qui
 manus, & pedes penetrabunt: ecce Crucem, in
 qua moriar ego, ut vivatis vos. *Quare moriemini?*

Isa. 49. 8

Isa. 46. 3.

nequaquam moriemini, sed vivetis. *Redite pravatores ad cor.* Redite à tenebris ad lucem, ab errore ad Veritatem, à peccato ad Gratiã, à morte ad Vitã, à vestris miseriis ad meam Misericordiam: Redite, redite: ecce aperti sunt oculi, ut vos clementer aspiciant; promptæ manus, ut redeuntes excipiant, extensa brachia, ut vos amplectantur, demissa labia, ut vos osculer. *Redite*, antequam sol occumbat supra malitiam vestram; antequam veniat nox, qua nemo potest operari; antequam expiret tempus miserendi, Redimus, redimus jam nunc hac hora, & momento ad te, quia nulla est securitas extra te, nulla voluptas sine te, nulla felicitas nisi in te. Relinquimus omnia propter te, quia non est in mundo qui non consoletur, non est usq; ad unum, præter te. Hodie vocem Misericordiæ tuæ audiemus, clamantis ad nos, *Redite*, ne audiamus vocẽ Justitiæ tuæ, terribilem fulminantis, *ite maledicti*, sed potius vocem illam optabilem, *Venite Benedicti Patris mei*.

Matt. 25.
34.

§. VI.

Juda vana pœnitentia.

ADhuc in genis Petri calidæ stillabant lacrymæ, cum ecce nova Christo crescit seges lachrymandi. Vix cœperat, qui ceciderat, stare Apostolus, cum alius ita cecidit, ut fuerit collisus, Christo non supponente manum; quia pedes ejus veloces ad effundendum sanguinem innocentem, eam fugiebant. Judas hic est: Judas in Christi schola discipulus, in domo contubernalis, in familia œconomus, ad mensam socius, in itineribus comes, cum verba vitæ loqueretur auditor; cum signa faceret, spectator. Hic Magistro divendito, cui tantum debebat, quantum homo